

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7So/2/2019
Identifikačné číslo spisu: 1014200808
Dátum vydania rozhodnutia: 29.07.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Adamcová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1014200808.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľov: 1) D. J., rod. F., nar. XX. D. XXXX, bytom G., 2) J. J., nar. XX. Q. XXXX, bytom G. (obaja právni nástupcovia po pôvodnom navrhovateľovi G. J., nar. XX. H. XXXX, naposledy bytom G. zomr. XX. G. XXXX), obaja právne zastúpení JUDr. Annou Líškovou, advokátkou, Advokátska kancelária AL legal s.r.o. so sídlom Šafárikovo nám. č. 7, Bratislava, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom Ul. 29. augusta č. 8-10, Bratislava, v konaní o výšku starobného dôchodku po zosnulom G. J., o odvolaní odporkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19. septembra 2018 č. k. 5Sd/80/2014-224, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19. septembra 2018 č. k. 5Sd/80/2014-224 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I.
Konanie pred krajským súdom

Krajský súd v Bratislave (ďalej v texte rozhodnutia len „krajský súd“) rozsudkom č. k. 5Sd/80/2014-224 zo dňa 19. septembra 2018 postupom podľa § 250j ods. 2 písm. a) a b) zákona č. 99/1963 Z. z. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“) zrušil rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 12. mája 2014, rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 13. februára 2014 v spojení s rozhodnutiami odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 05. mája 2014 a zo dňa 4. septembra 2014 a rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 15. apríla 2016 v spojení s rozhodnutím odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 21. novembra 2016 a vec jej vrátil na ďalšie konanie. Zároveň rozhodol o trovách konania tak, že odporkyni uložil povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 1.993,31 €.

Rozhodnutím odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 13. februára 2014 podľa § 67 ods. 1, § 82 a §

293ce zák. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 461/2003 Z. z.“) bol navrhovateľovi od 01. novembra 2013 priznaný predčasný starobný dôchodok v sume 325,70 € mesačne, ktorý podľa § 1 opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 329/2013 Z. z., ktorým sa ustanovuje pevná suma zvýšenia dôchodkovej dávky a percento zvýšenia úrazovej renty, bol od 01. januára 2014 zvýšený na sumu 334,60 € mesačne. Navrhovateľ namietal, že odporca mu nezapočítal dobu učebného pomeru od 01. januára 1970 do 11. júla 1971, ďalej žiadal, aby odporca posúdil obdobie od 02. októbra 1972 do 30. júna 1986 ako obdobie nárokov vyplývajúcich za zaradenia zamestnania do I. pracovnej kategórie a aby zohľadnil rozhodnutie o mimosúdnej rehabilitácii.

Rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 05. mája 2014 odporkyňa zvýšila navrhovateľovi od 01. novembra 2013 predčasný starobný dôchodok podľa § 67 ods. 1, § 112 ods. 1, § 82 a § 293ce zák. č. 461/2003 Z. z., na sumu 329,50 € mesačne, a to po započítaní navrhovateľom namietaného obdobia od 01. januára 1971 do 10. júla 1971 (t.j. 191 dní). Podľa § 82 zák. č. 461/2003 Z. z. a § 1 opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 329/2013 Z. z., ktorým sa ustanovuje pevná suma zvýšenia dôchodkovej dávky a percento zvýšenia úrazovej renty, mu bol od 01. januára 2014 zvýšený predčasný starobný dôchodok na sumu 338,40 € mesačne.

Rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 12. mája 2014 odporkyňa zamietla navrhovateľovi žiadosť o úpravu dôchodku podľa § 24 zák. č. 87/1991 Z. z. o mimosúdnych rehabilitáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 87/1991 Z. z.“). Uviedla, že nakoľko podľa rozhodnutia Ministra vnútra Slovenskej republiky č. PŠ-4-123/90 zo dňa 30. januára 1992 služobný pomer navrhovateľa neskončil z dôvodov podľa ustanovenia § 21 zákona č. 87/1991 Z. z., tento nemá nárok na odškodnenie podľa ustanovenia § 24 cit. zákona. Navrhovateľ v rámci odvolania namietal, že rozhodnutie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. PŠ-4-123/90 z 30. januára 1992 je nezákonné a zmätočné, nebolo riadne odôvodnené, nakoľko odporkyňa nedostatočne posúdila všetky rozhodné skutočnosti.

Rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 04. septembra 2014 odporkyňa priznala navrhovateľovi na základe jeho žiadosti zo dňa 31. októbra 2013 predčasný starobný dôchodok od 01. novembra 2013 podľa § 67 ods. 1, § 112 ods. 1, § 82 a § 293ce zák. č. 461/2003 Z. z. vo výške 335,50 EUR mesačne, a to po započítaní navrhovateľom namietaného obdobia od 01. augusta 1969 do 31. septembra 1972 (t.j. 304 dní). Podľa § 82 zák. č. 461/2003 Z. z. a § 1 opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 329/2013 Z. z. mu bol od 01. januára 2014 zvýšený predčasný starobný dôchodok na sumu 344,40 EUR mesačne.

Rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 15. apríla 2016 odporkyňa zamietla žiadosť navrhovateľa zo dňa 04. februára 2016 o starobný dôchodok podľa § 65 ods. 1, § 274 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z. z., § 132 ods. 1, § 174 zák. č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 100/1988 Zb.“), § 24 zák. č. 87/1991 Zb. z dôvodu, že služobný pomer navrhovateľa neskončil z dôvodov uvedených v § 21 zák. č. 87/1991 Zb. poukazom na § 198 zák. č. 461/2003 Z. z., v zmysle ktorého je odporkyňa viazaná rozhodnutím iného príslušného orgánu. V danom prípade, rozhodnutím Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č.: PŠ-4-120-19 zo dňa 30. januára 1992 bola navrhovateľovi podľa ustanovenia § 22 ods. 1 zákona č. 87/1991 Zb. zamietnutá žiadosť o vydanie osvedčenia vo veci skončenia služobného pomeru podľa ustanovenia § 21 zákona č. 87/1991 Zb. Vzhľadom na to, že v služobnom pomere v I. pracovnej kategórii, ktoré je postavené na roveň zamestnania I. pracovnej kategórie uvedenom v ustanovení § 14 ods. 2 písm. b) až l zákona č. 100/1988, navrhovateľ získal len 13 rokov a 276 dní, a preto mu nárok na starobný dôchodok nevznikol.

Rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 21. novembra 2016 odporkyňa zamietla žiadosť navrhovateľa o starobný dôchodok podľa § 65 ods. 1, § 274 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z. z., § 21, § 132 ods. 1 a § 174 zák. č. 100/1988 Zb., § 24 zák. č. 87/1991 Zb. Navrhovateľ podal voči uvedenému rozhodnutiu opravný prostriedok z dôvodu, že odporkyňa nesprávne vyhodnotila významné skutočnosti rozhodné pre správne určenie obdobia dôchodkového poistenia, pretože mala k dispozícii dôkazy preukazujúce politický dôvod jeho prepustenia zo služobného pomeru príslušníka ZNB, a teda v danom prípade sa jednalo o politickú perzekúciu.

V odôvodnení rozsudku krajský súd poukázal na to, že navrhovateľ napadol zákonnosť rozhodnutí, nakoľko odporkyňa neposudzovala obdobie od 01.10.1972 do 30.06.1986 ako obdobie nárokov vyplývajúcich zo zaradenia navrhovateľa ako zamestnanca do I. pracovnej kategórie, pretože služobný pomer navrhovateľa neskončil z dôvodov podľa § 21 zák. č. 87/1991 Z. z., a preto nemá nárok na odškodnenie podľa § 24 zák. č. 87/1991 Z. z.

Krajský súd mal v konaní zistené, že navrhovateľ sa odvolával na Kádrový rozkaz o prepustení zo dňa 26.03.1986, Komplexné služobné hodnotenie odtajnené 10.03.2009, Žiadosť o rehabilitáciu zo dňa 12.1.1990, Rozkaz Ministra vnútra ČSFR č. 69 zo dňa 28.05.1990 a Oznámenie č. p. PŠ-4-123/1990 zo dňa 09.02.1990. Podľa Kádrového rozkazu náčelníka správy verejnej bezpečnosti zo dňa 26.03.1986, ktorý bol odtajnený dňa 26.04.2004, navrhovateľ bol zo služobného pomeru príslušníka ZNB prepustený podľa ustanovenia § 100 ods. 1 písm. d) zákona č. 100/1970 Zb. o služobnom pomere príslušníkov Zboru národnej bezpečnosti (ďalej len zákon č. 100/1970 Zb.“), nakoľko bol vyhodnotený ako nevyhovujúci z hľadiska ďalších predpokladov pre výkon služby v ZNB, a teda dôvodom jeho prepustenia boli závery Komplexného služobného hodnotenia, ktoré bolo odtajnené dňa 10.03.2009, navrhovateľ tak stratil podmienku bezúhonnosti v zmysle ustanovenia § 3 ods. 1 písm. b) zákona č. 100/1970 Zb. z dôvodu, že on a jeho manželka udržiavali styk s H. F., bratom manželky, ktorý v roku 1968 emigroval do USA. Proti Komplexnému služobnému rozhodnutiu podal navrhovateľ odvolanie, pričom senát Poradnej komisie po preskúmaní všetkých dostupných materiálov prišiel k záveru, že odvolanie je nedôvodné, nakoľko šetrením bol potvrdený jeho osobný styk na čs. emigranta a predchádzajúci písomný styk manželky menovaného na čs. emigranta. Navrhovateľ podal dňa 25.04.1986 Kancelárii Ministerstva vnútra SSR sťažnosť na postup KS ZNB pri prejednávaní jeho prepustenia zo služieb ZNB, a z ktorej vyplýva, že pred príchodom brata manželky z USA písomne informoval nadriadených o tomto príchode. Dňa 11.06.1986 dostal navrhovateľ oznámenie, že jeho podnet na mimoriadny opravný prostriedok voči právoplatnému rozhodnutiu o prepustení zo služieb ZNB bol zamietnutý ako neopodstatnený. Navrhovateľ dňa 12.01.1990 podal žiadosť o rehabilitáciu na rehabilitačnú komisiu KS ZNB a dňa 09.02.1990 obdržal oznámenie č. p.: PŠ-4-123/1990 od Predsedu rehabilitačnej komisie MVŽP SSR mjr. D. J., že žiadosť o znovu prijatie do služobného pomeru príslušníka ZNB zo dňa 12.01.1990 bola zaslaná personálnemu odboru Krajskej správy ZNB Banská Bystrica na začatie prijímacieho konania v zmysle platnej úpravy. Následne navrhovateľ obdržal list od Ministra vnútra Slovenskej republiky Ing. S. R., CSc., č. p.: PŠ-4-123/90 zo dňa 30.01.1992, s tým, že mu bolo oznámené, že rehabilitačná komisia dospela k záveru, že jeho uvoľnenie zo služobného pomeru ako príslušníka ZNB nebolo motivované politickými dôvodmi, a preto nie je možné ho zaradiť do zoznamu bývalých príslušníkov ZNB, ktorí boli rehabilitovaní, a preto mu nevznikajú žiadne nároky v súvislosti s mimosúdnu rehabilitáciou a ďalej obdržal Rozhodnutie Ministra vnútra Slovenskej republiky č. p.: PŠ-4-123/90 zo dňa 30.01.1992 o zamietnutí jeho žiadosti o vydanie osvedčenia, že služobný pomer skončil z politických dôvodov. Navrhovateľ je toho názoru, že aj keď nebolo v danej veci vydané osvedčenie, podľa ustanovenia § 22 odsek 1 cit. zákona, za osvedčenie podľa tohto ustanovenia sa považuje aj osvedčenie alebo iný doklad vydaný organizáciou pred dňom účinnosti tohto zákona. Navrhovateľ namietal, že absolvoval lekárske prehliadky, o čom svedčí v spise založený záznam z februára 1990 a žiadne písomné výzvy na doplnenie dokladov mu neboli nikdy doručené a nenachádzajú sa ani v jeho spise, osobne však niekoľkokrát zisťoval stav jeho prijímacieho konania a vždy dostal odpoveď, že má čakať, že prijímanie pracovníkov je v danom čase pozastavené. Navrhovateľ listom zo dňa 12.07.2017 požiadal odporcu na základe nových dôkazov, ktoré jednoznačne preukazujú jeho prepustenie zo služobného pomeru z politicky motivovaných dôvodov, o prehodnotenie doterajšieho stanoviska pri posudzovaní jeho žiadosti o úpravu dôchodku podľa zákona č. 87/1991 Zb. Odporkyňa požiadala Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky žiadosťou o súčinnosť, aby jednoznačne potvrdilo, z akého dôvodu bol skončený navrhovateľov služobný pomer, t.j. z akého dôvodu a podľa akých ustanovení zákona, bol prepustený zo služobného pomeru príslušníka ZNB. Navrhovateľ sa písomnou žiadosťou zo dňa 24.05.2017 sa obrátil na Sekciu personálnych a sociálnych činností a osobný úrad, Personálny odbor na JUDr. Q. o vyhľadanie podkladov Rehabilitačnej komisie ministra vnútra, so žiadosťou o sprístupnenie spisu Rehabilitačnej komisie ministra vnútra SR, za účelom zistenia dôvodov, prečo rehabilitačná komisia v roku 1992 rozhodla v rozpore so skutkovým stavom danej veci, ako aj v rozpore s rozhodnutím rehabilitačnej

komisie z roku 1990 (jeho znovu prijatie do ZNB t.j. uznanie prepustenia zo služobného pomeru z politických dôvodov). Listom zo dňa 22.06.2017 s názvom Spis Rehabilitačnej komisie ministra vnútra SR - G. J., nar. XX.X.XXXX - zaslanie č. SPOU-PO2-2017/002654-002, došla odpoveď, že na základe žiadosti bol dohľadovaný spisový materiál a tento kompletný vo forme overených listín bol zaslaný - (Zápisnica z rokovania senátu Rehabilitačnej komisie ministra vnútra SR č. p. KS- 354/OV-90 zo dňa 23.12.1991 List predsedu Rehabilitačnej komisie ministra vnútra SR č. p. PŠ -4-123/90 zo dňa 14.1.1992, Rozhodnutie ministra vnútra SR č.p. PŠ-4-123/90 zo dňa 30.1.1992). Zo zápisnice z rokovania senátu Rehabilitačnej komisie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vyplýva, že Senát Rehabilitačnej komisie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky na základe posúdenia a prerokovania žiadosti navrhovateľa zistil, že skutočným dôvodom ukončenia služobného pomeru navrhovateľa boli skutočnosti, že bol vyhodnotený ako nevyhovujúci z morálneho profilu pre výkon služby v ZNB. Podľa názoru navrhovateľa, uvedený skutkový dôvod je rozhodujúcou skutočnosťou, prečo bol prepustený zo služobného pomeru. Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky v odpovedi na požiadavku odporcu o súčinnosť, síce uviedlo ako dôvod skončenia služobného pomeru ustanovenie § 100 ods. 1 písm. d) zákona č. 100/1970 Zb., avšak nevyvrátilo skutočnosť, že to bolo vykonané z politických dôvodov ako nevyhovujúci z morálneho profilu podľa Komplexného služobného hodnotenia. Toto potvrdzuje aj skutočnosť, že ustanovenie § 136 ods. 3 zákona 100/1970 Zb., ktoré ustanovuje dôvod prepustenia podľa § 100 ods. 1 písmeno d) (aj e) f)), že ide pri prepustení o skutočnosť odôvodňujúcu prepustenie príslušníka z jeho politickej nespôsobilosti. Takto to preukazujú aj písomné dôkazy predložené v tomto konaní navrhovateľom. Napriek jasnému skutkovému dôvodu prepustenia navrhovateľa zo služobného pomeru - politická motivácia, existujú rozporuplné doklady, o ktoré sa opiera odporca a to list zo dňa 14.01.1992 podpísaný predsedom rehabilitačnej komisie ministra vnútra SR pplk. PhDr. T. Y. a Ministrom vnútra Slovenskej republiky Ing. S. R., kde sa vykonaným rehabilitačným konaním, Rehabilitačnou komisiou ministra vnútra Slovenskej republiky dospelo k záveru, že jeho uvoľnenie zo služobného pomeru nebolo motivované politickými dôvodmi a Rozhodnutie Ministra vnútra Slovenskej republiky zo dňa 30.01.1992, ktorým bola zamietnutá jeho žiadosť o vydanie osvedčenia, že služobný pomer skončil podľa ustanovenia § 21 zák. č. 87/1991 Zb. Navrhovateľ tvrdil, že uvedené dokumenty sú vzhľadom na vyššie uvedené dôkazy nehodnoverné, a účelovo vyprodukované, čo potvrdzuje aj skutočnosť, že list bol napísaný dňa 14. 01.1992, t.j. skôr ako bolo vydané predmetné Rozhodnutie ministra vnútra zo dňa 30.01.1992 (č. p.: PŠ-4-123/90 zo dňa 30.1.1992), takže nemôžu byť rozhodujúcim dôkazom a podkladom na rozhodnutie odporcu, ďalej že Zápisnica z rokovania rehabilitačnej komisie ministra vnútra Slovenskej republiky zo dňa 23.12.1991 (podklad pre vydanie Rozhodnutia Ministra vnútra Slovenskej republiky zo dňa 30.01.1992), preukazuje skutočný dôvod jeho prepustenia zo služobného pomeru, ktorý bol vyhodnotený ako nevyhovujúci z morálneho profilu, lebo sa potvrdil jeho osobný styk s čs. emigrantom, ako aj písomný styk jeho manželky na čs. emigranta.

Navrhovateľ namietal odporcom nedostatočnú aplikáciu ustanovenia § 198 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z., ktorý sa odvoláva len na prvú vetu tohto ustanovenia. Navrhovateľ uviedol, že došlo k zmene rozhodujúcich skutočností, najmä vzhľadom na nové dôkazy, ktoré sa mu podarilo získať, a ktoré boli priložené k návrhom na preskúmanie rozhodnutí odporcu súdom, a preto by mali byť posudzované vo vzájomnej súvislosti. Navrhovateľ poukázal vzhľadom na všetky skutočnosti, aj vzhľadom na to, že to uviedla aj samotná odporkyňa v žiadosti o súčinnosť adresovanej Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky zo dňa 01. augusta 2017, že na základe ním predložených dôkazov, je jednoznačne bez akýchkoľvek pochybností preukázané jeho prepustenie zo služobného pomeru z politicky motivovaných dôvodov, a preto žiadal, aby boli vzaté do úvahy pri posudzovaní jeho nárokov.

Odporkyňa uviedla, že dňa 26.06. 2015 jej bola doručená odpoveď z Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Centra podpory Banská Bystrica, personálne oddelenie Centra podpory v Banskej Bystrici č. CPBB-OP-39-056/2015 zo dňa 18. 06. 2015, ktoré po preverení údajov z personálnych materiálov oznámilo, že navrhovateľ bol v služobnom pomere príslušník ZNB v období od 01.03.1973 do 30.06.1986 v I. pracovnej kategórii, dňa 26.03.1986 bol prepustený zo služobného pomeru príslušníka ZNB podľa § 100 ods. 1 písm. d) zákona č. 100/1970 Zb., nakoľko bol hodnotený ako nevyhovujúci z hľadiska ďalších predpokladov pre výkon služby v ZNB a dňa 30.06.1986 bol služobný pomer príslušníka ZNB skončený. Odporkyňa argumentovala tým, že navrhovateľ získal v I. kategórii 13 rokov

a 276 dní, a teda nárok na starobný dôchodok mu k 04. 02. 2013 nevznikol, a preto jeho žiadosť zamietla. Odporkyňa odôvodnila svoj postup vo svojom vyjadrení zo dňa 19. 05. 2014 ustanovením § 274 ods. 1, ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z., podľa ktorého suma starobného dôchodku, pomerného starobného dôchodku a invalidného dôchodku, na ktorý vznikne nárok podľa odseku 1, nesmie byť nižšia ako suma určená podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003, a to vrátane úpravy dôchodku a zvýšenia dôchodkov prislúchajúcich podľa osobitného predpisu. Odporkyňa tvrdila, že z uvedeného vyplýva, že ustanovenie § 274 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. sa nevzťahuje na určenie sumy predčasného starobného dôchodku (a že tento nie je uvedený ani v Dohovore o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach (č. 128) uverejnenom v Zbierke zákonov č. 461/1991 Zb. Odporkyňa tvrdila, že služobný pomer navrhovateľa neskončil z dôvodov uvedených v ustanovení § 21 zákona č. 87/1991 Zb. a z tohto dôvodu nemá nárok na odškodnenie podľa ustanovenia § 24 cit. zákona. Zároveň poukázala na ustanovenie § 198 zákona č. 461/2003 Z. z., podľa ktorého, ak sa konaní vyskytne otázka, o ktorej už rozhodol iný príslušný orgán, je organizačná zložka Sociálnej poisťovne takýmto rozhodnutím viazaná s tým, že nie je v jej kompetencii posudzovať správnosť a zákonnosť rozhodnutia, ktorý vydal iný orgán.

Krajský súd uviedol, že predmetom prieskumu bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutí odporkyne o zamietnutí žiadosti navrhovateľa o úpravu starobného dôchodku z dôvodu, že ako žiadateľ o starobný dôchodok nepreukázal splnenie podmienky potrebného počtu rokov obdobia dôchodkového poistenia v I. pracovnej kategórii za obdobie do skončenia jeho služobného pomeru v ZNB, t. j. za obdobie vykonávania vojenskej náhradnej služby od 01.10. 1972 do 28.02.1973 a za obdobie jeho trvania služobného pomeru príslušníka ZNB od 01.03.1973 do jeho skončenia ku dňu 30.06.1986, a to s ohľadom na jeho prepustenie zo služobného pomeru príslušníka ZNB podľa ustanovenia § 100 ods. 1 písm. d) zákona č. 100/1970 Zb., a ďalej právne posúdenie skutočností, či bolo skončenie služobného pomeru navrhovateľa neplatné v zmysle ustanovenia § 21 zákona č. 87/1991 Zb., a to z dôvodu jeho politickej perzekúcie, a následne právne posúdenie, či podľa ustanovenia § 24 zákona č. 87/1991 Zb. možno zaradiť vyššie uvedenú dobu trvania jeho služobného pomeru do I. pracovnej kategórie.

Krajský súd vyslovil názor, že navrhovateľ bol prepustený zo služobného pomeru ZNB z politicky motivovaných dôvodov. Uvedená skutočnosť jednoznačne vyplýva na základe zisteného skutkového stavu a predložených listinných dôkazov účastníkmi konania v konaní pred krajským súdom, a to aj napriek tomu, že Rozhodnutím Ministra vnútra Slovenskej republiky č. PŠ-4-120-19 zo dňa 30. 01. 1992, bola navrhovateľovi podľa ustanovenia § 22 ods. 1 zákona č. 87/1991 Zb., zamietnutá žiadosť o vydanie osvedčenia vo veci skončenia služobného pomeru podľa ustanovenia § 21 zákona č. 87/1991 Zb. Z listinných dôkazov v konaní bolo zároveň preukázané, že navrhovateľovi nebolo nikdy doručené predmetné rozhodnutie, a preto si navrhovateľ nemohol uplatniť svoje práva zákonnými právnymi prostriedkami napríklad cestou súdu. Taktiež vyplýva zo záznamu vo veci opätovného prijatia navrhovateľa do služobného pomeru ZNB zo dňa 25.07.1990, že proces jeho opätovného prijatia bol začatý a ktorý síce nebol realizovaný, avšak táto skutočnosť potvrdzuje vyššie uvedené dôvody jeho prepustenia zo služobného pomeru ZNB a jeho skončenie služobného pomeru v ZNB. Podľa názoru krajského súdu v danom prípade na základe vyhodnotenia jednotlivých listinných dôkazov vo vzájomnej súvislosti, boli naplnené predpoklady neplatného právneho úkonu t.j. prepustenia navrhovateľa zo služobného pomeru ZNB a jeho skončenia, podľa ustanovenia § 21 ods. 1 zákona č. 87/1991 Zb., a to z dôvodu politickej perzekúcie.

Krajský súd dospel k záveru, že odporkyňa sa dostatočne zrozumiteľne nevysporiadala so zisteným skutkovým stavom, neposúdila všetky rozhodné skutočnosti, nedostatočne vyhodnotila jednotlivé dôkazy vo vzájomnej súvislosti preukazujúce politický dôvod prepustenia navrhovateľa zo služobného pomeru ZNB podľa ustanovenia § 100 ods. 1 písm. d) zákona č. 100/1970 Zb., vo vzťahu k ustanoveniu § 21 zákona č. 87/1991 Zb. a v nadväznosti na ustanovenie § 24 zákona č. 87/1991 Zb., a tieto skutočnosti nezohľadnila pri výpočte starobného dôchodku navrhovateľa. Odporkyňa na základe uvedeného vychádzala z nesprávneho právneho posúdenia veci, čo spôsobilo, že v konaní správneho orgánu bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. V ďalšom konaní bude úlohou odporkyne posúdiť nárok navrhovateľa na úpravu starobného dôchodku od 01.

októbra 1972 do 28. februára 1973 t. j. za obdobie vykonávania vojenskej náhradnej služby a za obdobie jeho trvania služobného pomeru príslušníka ZNB od 01. marca 1973 do jeho skončenia ku dňu 30. júna 1986, a určiť výšku dôchodku po zohľadnení uvedenej doby, zodpovedajúcej dobe zabezpečenia (poistenia) v osobitnom systéme sociálneho poistenia.

Odporkyňa opätovne rozhodne o nároku navrhovateľa o úprave starobného dôchodku, vysporiada sa so všetkými tvrdeniami a námietkami navrhovateľa uvádzanými v administratívnom, ako aj v súdnom konaní, nové rozhodnutie riadne odôvodní, a to vo vzťahu k ustanoveniam § 21 ods. 1 a § 24 zákona č. 87/1991 Zb., pritom bude rešpektovať ustanovenie § 195 ods. 1 až 3 zákona č. 461/2003, v zmysle ktorého, pred vydaním rozhodnutia postupuje tak, aby presne a úplne zistila skutočný stav vecí, a na ten účel obstará potrebné podklady na rozhodnutie a to najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe.

II.

Odvolanie odporkyne

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie odporkyňa, ktorá uviedla, že s právnym názorom krajského súdu sa nestotožňuje z nasledovných právnych a skutkových dôvodov.

Z potvrdenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky Centrum podpory Banská Bystrica č. CPBB-OP-39-056/2015 zo dňa 18. júna 2015 vyplýva, že navrhovateľ bol v služobnom pomere príslušníka Zboru národnej bezpečnosti od 01.03.1973 do 30.06.1986 v I. pracovnej kategórii. Vojenskú náhradnú službu vykonával od 01.10.1972 do 28.02.1973 v I. pracovnej kategórii. Uvedená doba služobného pomeru bola navrhovateľovi zhodnotená v celom rozsahu pre nárok na predčasný starobný dôchodok. Vzhľadom na to, že v služobnom pomere v I. pracovnej kategórii, ktoré je postavené na roveň zamestnania I. pracovnej kategórie uvedenom v § 14 ods. 2 písm. b) až l) zák. č. 100/1988 Zb. navrhovateľ nezískal 15 rokov, ale získal len 13 rokov a 276 dní, nespĺnil podmienku pre zníženie dôchodkového veku, preto nárok na starobný dôchodok navrhovateľovi ku dňu 04. februára 2013, kedy dovŕšil 59 rokov veku, nevznikol, a z tohto dôvodu nie je možné aplikovať ani čl. 33 Dohovoru o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach.

Rozhodnutím Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. PŠ-4-120-19 zo dňa 30. januára 1992 bola navrhovateľovi podľa § 22 ods. 1 zák. č. 87/1991 Zb. zamietnutá žiadosť o vydanie osvedčenia vo veci skončenia služobného pomeru podľa § 21 zák. č. 87/1991 Zb. Skutočnosť, z akého dôvodu bol skončený služobný pomer navrhovateľa, bola odporkyňou niekoľkokrát zisťovaná a žiadaná z Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, ako aj od viacerých inštitúcií (Krajské riaditeľstvo Policajného Zboru, Ústav pamäti národa, Slovenský národný archív, Štátny archív v Levoči, Archív Ministerstva vnútra Slovenskej republiky Nitrianska Streda).

Z listu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, sekcia personálnych a sociálnych činností a osobný úrad, odbor sociálneho zabezpečenia č. SPOU-OSZ-7-028/2015-VE zo dňa 14. mája 2015 vyplýva, že služobný pomer navrhovateľa bol skončený prepustením podľa § 100 ods. 1 písm. d) zák. č. 100/1970 Zb. Spolu s listom bol odporkyni doručený aj Výpis z kádrového rozkazu náčelníka SVB Banská Bystrica č. 101 zo dňa 26. marca 1986 a Výpis z kádrového rozkazu náčelníka SVB Banská Bystrica č. 184 zo dňa 20. júna 1986, z ktorých vyplýva, že navrhovateľ bol prepustený zo služobného pomeru príslušníka ZNB podľa § 100 ods. 1 písm. d) zák. č. 100/1970 Zb.

Z potvrdenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky Centrum podpory Banská Bystrica č. CPBB-OP-39-056/2015 zo dňa 18. júna 2015 tiež vyplýva, že navrhovateľ bol dňa 26. marca 1986 prepustený zo služobného pomeru príslušníka ZNB podľa § 100 ods. 1 písm. d) zák. č. 100/1970 Zb., nakoľko bol hodnotený ako nevyhovujúci z hľadiska ďalších predpokladov pre výkon služby v ZNB. Dňa 30. júna 1986 bol služobný pomer navrhovateľa skončený. Zároveň z predmetného potvrdenia vyplýva, že zo záznamu vo veci znovuprijatia dňa 06. februára 1990 za príslušníka Zboru národnej bezpečnosti navrhovateľa, ktorý bol predložený k žiadosti, je evidentné, že navrhovateľ nemal záujem pokračovať

ďalej v prijímacom konaní. V osobnom liste navrhovateľa je tiež spolu so záznamom založený aj plán na vykonanie osobitnej previerky uchádzača do služobného pomeru ZNB, z ktorého vyplýva, že navrhovateľ nepredložil tlačivo „lekárske vysvedčenie“ i napriek niekoľkým opakovaným urgenciám pracovníkom povereným výberom v Považskej Bystrici.

Navrhovateľ v rámci konania o opravnom prostriedku predložil odporokyni ďalšie dôkazy, podľa jeho názoru preukazujúce jeho prepustenie zo služobného pomeru z politických dôvodov. Všetky navrhovateľom predložené listinné doklady boli zaslané na posúdenie Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, ako aj za účelom zaslania jednoznačného potvrdenia, z akého dôvodu bol skončený služobný pomer navrhovateľa, resp. z akého dôvodu bol prepustený z tohto služobného pomeru.

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, po opätovnom posúdení celého spisového materiálu navrhovateľa, skonštatovalo, že navrhovateľ bol v služobnom pomere príslušníka ZNB od 01. marca 1973. Dňom 30. júna 1986 bol kádrovým rozkazom náčelníka správy verejnej bezpečnosti č. 1984/86 prepustený zo služobného pomeru príslušníka ZNB podľa § 100 ods. 1 písm. d) zák. č. 100/1970 Zb. z dôvodu, že bol pri služobnom hodnotení hodnotený ako nevyhovujúci a nespôsobilý zastávať inú, menej zodpovednú funkciu.

V predložených dokladoch sa nachádzala zápisnica z rokovania senátu Rehabilitačnej komisie ministra vnútra Slovenskej republiky č. KS-354/OV-90 zo dňa 23. decembra 1991, z ktorej vyplýva, že navrhovateľ bol prepustený zo služobného pomeru dňa 30. júna 1986 rozkazom KR N S VB č. 184/86 podľa § 100 ods. 1 písm. d) zák. č. 100/1970 Zb., z dôvodu ktorého bolo doporučené ministromi vnútra Slovenskej republiky zamietnuť žiadosť navrhovateľa o mimosúdnu rehabilitáciu, nakoľko jeho prepustenie zo služieb ZNB nebolo politicky ani inak protiprávne motivované, žiadosť o znovuprijatie do služieb navrhovateľ stiahol späť.

Taktiež aj z listu predsedu Rehabilitačnej komisie ministra vnútra Slovenskej republiky č. PŠ-4-123/90 zo dňa 14. januára 1992 vyplýva, že vykonaným rehabilitačným konaním Rehabilitačnou komisiou ministra vnútra Slovenskej republiky sa dospelo k záveru, že uvoľnenie zo služobného pomeru príslušníka ZNB navrhovateľa nebolo motivované politickými dôvodmi.

Predložené Komplexné služobné hodnotenie zo dňa 29. januára 1986 je jediným dokladom, z ktorého vyplýva, že navrhovateľ pre styk s H. F., ktorý emigroval do USA, stratil podmienku bezúhonnosti v zmysle § 3 ods. 1 písm. b) zák. č. 100/1970 Zb., čím stratil ďalšie predpoklady pre službu v Zbore národnej bezpečnosti, a preto bolo navrhnuté jeho prepustenie zo služieb Zboru národnej bezpečnosti v zmysle § 100 ods. 1 písm. d) zák. č. 100/1970 Zb.

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky aj listom č. SPOU-PO6-2018/004820-2 zo dňa 09. novembra 2018 opätovne potvrdilo, že navrhovateľ bol zo služobného pomeru ZNB prepustený podľa § 100 ods. 1 písm. d) zák. č. 100/1970 Zb. Ďalej v liste oznámilo, že na navrhovateľa bolo spracované komplexné služobné hodnotenie príslušníka ZNB so záverom, že navrhovateľ nie je spôsobilý zastávať inú, menej zodpovednú funkciu a je nevyhovujúci pre výkon služby v ZNB. Dôvodom bola strata bezúhonnosti, ktorá sa vyžadovala podľa § 3 ods. 1 písm. b) zák. č. 100/1970 Zb. Na základe uvedeného záveru bol navrhovateľ kádrovým rozkazom náčelníka Správy Verejnej bezpečnosti č. 101/1986 prepustený zo služobného pomeru. Dôvod skončenia služobného pomeru navrhovateľa nebol zmenený ani zrušený žiadnou autoritou na to oprávnenou. K veci tiež Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky uviedlo, že rehabilitačná komisia, ktorá bola zriadená rozkazom ministra vnútra Českej a Slovenskej Federatívnej republiky č. 69/1990 na preskúmanie žiadostí aj bývalých príslušníkov ZNB na odčinenie krívd, ktoré im boli spôsobené v dôsledku ich politických postojov a názorov v rokoch 1948 až 1989, umožnila bývalým príslušníkom podávať žiadosti, preskúmať ich prípady a vydávať osvedčenia. Na základe žiadosti navrhovateľa Rehabilitačná komisia ministra vnútra Slovenskej republiky neosvedčila, že prepustenie navrhovateľa bolo motivované politickými dôvodmi.

Viaceré navrhovateľom predložené doklady (rozhodnutie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. PŠ-4-120-19 zo dňa 30. januára 1992, zápisnica z rokovania senátu Rehabilitačnej komisie ministra

vnútra Slovenskej republiky č. KS-354/OV-90 zo dňa 23. decembra 1991, či list predsedu Rehabilitačnej komisie ministra vnútra Slovenskej republiky č. PŠ-4-123/90 zo dňa 14. januára 1992) preukazovali práve tú skutočnosť, že k prepusteniu navrhovateľa zo služobného pomeru príslušníka ZNB nedošlo z politicky motivovaných dôvodov. Túto skutočnosť potvrdzuje aj fakt, že navrhovateľovi preukázateľne nebolo vydané osvedčenie podľa § 22 ods. 1 zák. č. 87/1991 Zb. vo veci skončenia služobného pomeru podľa § 21 zák. č. 87/1991 Zb.

Odporkyňa mala za preukázané, že služobný pomer navrhovateľa nebol skončený z dôvodov podľa § 21 zák. č. 87/1991 Zb. a navrhovateľovi nebolo ani vydané osvedčenie podľa § 22 ods. 1 zák. č. 87/1991 Zb. vo veci skončenia služobného pomeru podľa § 21 zák. č. 87/1991 Zb., navrhovateľ nemá nárok na odškodnenie podľa § 24 zák. č. 87/1991 Zb.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odporkyňa navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. 5Sd/80/2014-224 zo dňa 19. septembra 2018 zmenil a rozhodnutie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 12. mája 2014, rozhodnutie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 13. februára 2014 v spojení s rozhodnutiami č. XXX XXX XXXX X zo dňa 5. mája 2014 a zo dňa 4. septembra 2014 a rozhodnutie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 15. apríla 2016 v spojení s rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 21. novembra 2016 ako vecne správne potvrdil s tým, že odporkyňa nie je povinná navrhovateľovi nahradiť trovy konania.

III.

Vyjadrenie navrhovateľa k odvolaniu

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že krajský súd správne zistil skutkový stav v danej veci na základe predložených dôkazov, ktorý aj správne právne vyhodnotil, a tak dospel k správnej závere a rozhodnutiu, že navrhovateľ bol prepustený zo služobného pomeru ZNB z politicky motivovaných dôvodov.

Uviedol, že odvolanie odporkyne neobsahuje také náležitosti, ktoré požaduje ustanovenie § 42 ods. 3 OSP z dôvodu, že odporkyňa konkrétne nešpecifikovala, prečo sa s právnym názorom súdu prvého stupňa nestotožňuje. V odvolaní sa odporkyňa obmedzila iba na vymenovanie dôkazov, ktorých vyhodnotenie vykonal krajský súd, avšak s odlišnými závermi ako odporkyňa. Odporkyňa v predmetnom odvolaní neuviedla žiadne právne ani skutkové argumenty, ktorými by vysvetľujúco reagovala, prípadne napádala správnosť právnych a skutkových záverov krajského súdu.

Navrhovateľ ďalej uviedol, že odporkyňa odmieta naďalej uznať jeho dôkazy, ako aj správne vykonané závery krajského súdu, že zo záznamu KS ZNB Banská Bystrica Ks-6/K-1990 vo veci opätovného prijatia navrhovateľa do služobného pomeru ZNB zo dňa 25. júla 1990 vyplýva, že proces jeho opätovného prijatia bol začatý na základe jeho žiadosti o znovu prijatie do služobného pomeru príslušníka ZNB zo dňa 12. januára 1990 a dňa 06. februára 1990 listom Ministerstvo vnútra SR oznámilo navrhovateľovi, že jeho žiadosť zo dňa 12. januára 1990 bola zaslaná personálnemu odboru KS ZNB Banská Bystrica na začatie prijímacieho konania v zmysle platnej právnej úpravy. Tento proces síce nebol zrealizovaný, avšak táto skutočnosť potvrdzuje, že táto „autorita“ uznala, že navrhovateľ bol prepustený z politických dôvodov.

K tvrdeniu odporkyne, že viaceré predložené doklady poukazovali práve na tú skutočnosť, že k prepusteniu navrhovateľa zo služobného pomeru príslušníka ZNB nedošlo z politicky motivovaných dôvodov a že túto skutočnosť potvrdzuje aj fakt, že navrhovateľovi nebolo vydané osvedčenie podľa § 22 ods. 1 zák. č. 87/1991 Zb. vo veci skončenia služobného pomeru podľa § 21 zák. č. 87/1991 Zb. uviedol, že sa nezakladá na pravde. Zo zápisnice z rokovania senátu Rehabilitačnej komisie ministra vnútra SR Č.KS-354/OV-90 zo dňa 23. decembra 1991 vyplýva, že Senát Rehabilitačnej komisie na základe posúdenia a prerokovania žiadosti navrhovateľa zistil, že skutočným dôvodom ukončenia služobného pomeru navrhovateľa boli skutočnosti, že navrhovateľ bol vyhodnotený ako nevyhovujúci z morálneho profilu pre výkon služby v ZNB. Odporkyňa neuznáva ani v konaní preukázanú skutočnosť,

že rozhodnutie Ministra vnútra SR č.PŠ-4-120-19 zo dňa 30. januára 1992 nebolo nikdy navrhovateľovi doručené, a tak sa nemohol voči nemu brániť zákonnými prostriedkami a teda nemohlo voči nemu nadobudnúť právne účinky.

Nie je pravdou tvrdenie odporkyne, že predložené Komplexné služobné hodnotenie zo dňa 29. januára 1986 je jediným dokladom, z ktorého vyplýva, že navrhovateľ pre styk s H. F., ktorý emigroval do USA, stratil podmienku bezúhonnosti v zmysle § 3 ods. 1 písm. b) zák. č. 100/1970 Zb., čím stratil ďalšie predpoklady pre službu v ZNB, a preto bolo navrhnuté jeho prepustenie zo služieb ZNB v zmysle § 100 ods. 1 písm. d) a j) zák. č. 100/1970 Zb. Navrhovateľ na preukázanie svojich tvrdení predložil odporkyňi a založil do súdneho spisu celý rad ťažko získaných dokumentov, z ktorých vyplýva, že navrhovateľ bol jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností prepustený zo služobného pomeru ZNB z politicky motivovaných dôvodov a má nárok, aby táto skutočnosť bola zohľadnená pri výpočte jeho starobného dôchodku. To, že išlo o politickú vôľu minulého režimu potvrdzuje okrem už uvedených skutočností aj znenie § 100 ods. 2 zák. č. 100/1970 Zb.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhovateľ navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19. septembra 2018 č. k. 5Sd/80/2014-224, ako vecne i právne správny potvrdil.

IV.

Posúdenie veci odvolacím súdom

Dňom 01. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“). Podľa § 492 ods. 1 SSP konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom účinnosti tohto zákona, t.j. pred 1. júlom 2016, sa dokončia podľa doterajších predpisov. Keďže v prejednávanvej veci ide o vec podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, odvolací súd ďalej konal podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku.

Vzhľadom na skutočnosť, že v priebehu odvolacieho konania pôvodný účastník konania G. J. dňa 22. augusta 2019 zomrel, súd konal s jeho právnymi nástupcami manželkou D. J., rod. F. a synom J. J., ktorí splnomocnili právnym zastupovaním v predmetnej veci advokátku JUDr. Annu Líškovú.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu podľa § 212 ods. 1 O.s.p., prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 a § 250ja ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že rozsudok je potrebné zrušiť podľa § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. a podľa § 221 ods. 2 O.s.p. vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 O.s.p.).

Podľa § 250l ods. 1, 2 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy (t. j. tretej hlavy piatej časti) sa postupuje v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov. Pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej,

tretej a štvrtej časti tohto zákona (§ 246c ods. 1 vety prvej O.s.p.).

Úlohou prvostupňového súdu bolo postupom podľa ustanovení tretej hlavy piatej časti rozhodnúť o opravných prostriedkoch navrhovateľa podaných proti horeoznačeným rozhodnutiam odporkyne, ktorými rozhodla vo veciach jeho žiadostí týkajúcich sa nárokov vo veciach predčasného starobného a starobného dôchodku.

Podľa názoru odporkyne navrhovateľ nepreukázal splnenie podmienky potrebného počtu rokov obdobia dôchodkového poistenia v I. pracovnej kategórii, a to s ohľadom na jeho prepustenie zo služobného pomeru príslušníka ZNB podľa § 100 ods. 1 písm. d) zák. č. 100/1970 Zb. Spornou otázkou v danom prípade bolo právne posúdenie skutočnosti, či bolo skončenie služobného pomeru navrhovateľa neplatné v zmysle § 21 zák. č. 87/1991 Zb., a to z dôvodu jeho politickej perzekúcie.

Podľa § 21 ods. 1 písm. c), d) a e) zák.č. 87/1991 Zb., za neplatný sa na účely tohto zákona považuje právny úkon, ktorým došlo v rozhodnom období ku skončeniu pracovného alebo služobného pomeru alebo členského pomeru k družstvu (ďalej len „pracovný vzťah“) z dôvodu politickej perzekúcie alebo postupu porušujúceho všeobecne uznávané ľudské práva a slobody (§ 2 ods. 2 a 3), najmä

- c) ak bola daná výpoveď podľa § 46 ods. 1 Zákonníka práce č. 65/1965 Zb. v znení zákona č. 153/1969 Zb. preto, že pracovník narušil svojou činnosťou socialistický spoločenský poriadok a nemal preto dôveru potrebnú na zastávanie doterajšej funkcie alebo svojho doterajšieho pracovného miesta;
- d) ak bol pracovný pomer okamžite zrušený podľa § 53 ods. 1 písm. c) Zákonníka práce č. 65/1965 Zb. v znení zákona č. 153/1969 Zb.;
- e) dohoda o skončení pracovného vzťahu, ak ju pracovník uzavrel pod tlakom politickej perzekúcie alebo postupu porušujúceho všeobecne uznávané ľudské práva a slobody.

Podľa § 22 ods. 4 zák. č. 87/1991 Zb., za osvedčenie podľa odseku 1 sa považuje aj osvedčenie alebo iný doklad vydaný organizáciou pred dňom účinnosti tohto zákona, ako aj súdne rozhodnutie, ak z nich vyplýva, že pracovný pomer sa skončil z dôvodov uvedených v § 21.

Podľa § 22 ods. 5 písm. b) zák. č. 87/1991 Zb., o tom, že sa pracovný vzťah skončil z dôvodov uvedených v § 21, vydá osvedčenie na žiadosť (odseky 1 a 2) u príslušníkov ozbrojených zborov Federálne ministerstvo vnútra alebo príslušné ústredné orgány štátnej správy republik.

Podľa § 24 ods. 1 zák. č. 87/1991 Zb., ak je skončenie pracovného vzťahu neplatné podľa § 21 zákona alebo ak bola v konaní podľa § 22 zákona určená neplatnosť právneho úkonu, na ktorého základe sa skončil pracovný vzťah, považuje sa na účely dôchodkového zabezpečenia doba od skončenia tohto pracovného vzťahu do dňa vzniku nároku na starobný, invalidný alebo čiastočný invalidný dôchodok, najdlhšie však do dňa účinnosti tohto zákona, za dobu zamestnania.

Podľa § 24 ods. 2 zák. č. 87/1991 Zb., ak je rozhodnutie príslušného orgánu podľa § 23 zákona neplatné, považuje sa na účely dôchodkového zabezpečenia doba odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia do dňa vzniku nároku na starobný, invalidný alebo čiastočný invalidný dôchodok, najdlhšie však do 30. apríla 1990, za dobu zamestnania.

Podľa § 24 ods. 3 zák. č. 87/1991 Zb., ak zamestnanie, ktoré bolo na účely dôchodkového zabezpečenia zaradené do I. (II.) pracovnej kategórie, sa skončilo z dôvodov v § 21 zákona alebo na základe neplatného právneho úkonu podľa § 22 zákona, hodnotí sa doba zamestnania uvedená v odseku 1 v I. (II.) pracovnej kategórii, najviac však v rozsahu potrebnom pre vznik nároku na dôchodok z I. (II.) pracovnej kategórie. Kategórie funkcií sa však hodnotia podľa odseku 1.

Zo zápisnice o pojednávaní pred Krajským súdom v Bratislave zo dňa 19. septembra 2018 (na č.l. 207 a nasl. v súdnom spise) odvolací súd zistil, že právna zástupkyňa navrhovateľa v rámci svojho prednesu uviedla aj skutočnosť, že vzhľadom na argumentáciu odporcu - ktorý tvrdí, že musí rešpektovať rozhodnutie ministra vnútra Slovenskej republiky S. č. PŠ-4-123/1990 zo dňa 30. januára 1992, ktorým

bola zamietnutá žiadosť navrhovateľa o vydanie osvedčenia, že služobný pomer skončil podľa § 21 zák. č. 87/1991 Zb. - navrhovateľ z dôvodu opatrnosti podal návrh na určenie absolútnej neplatnosti tohto právneho úkonu. Konanie je vedené na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 17C/22/2018. Vzhľadom na podaný návrh právna zástupkyňa navrhovateľa ponechala na úvahu súdu, či rozhodne vo veci alebo, či konanie preruší.

Z odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku je zrejmé, že uvedenú, pre účely konania dôležitú skutočnosť, prvostupňový súd ponechal bez povšimnutia a vôbec na ňu nereagoval.

Úlohou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu odvolacieho je preskúmavať vecnú správnosť prvostupňových súdnych rozhodnutí a nie nahrádzať prieskumnú činnosť súdu prvého stupňa, vrátane odôvodňovania rozhodnutia.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok podľa § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O.s.p.), a to bez toho, aby sa zaoberal hmotnoprávnou stránkou odvolania.

V ďalšom konaní bude povinnosťou prvostupňového súdu zistiť, v akom štádiu je konanie vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 17C/22/2018, s ohľadom na výsledok zistenia zachovať zákonný postup, opätovne posúdiť opravný prostriedok a po dôslednom preskúmaní uplatnených námietok znovu v predmetnej veci rozhodnúť a následne svoje rozhodnutie aj riadne a presvedčivo odôvodniť.

V novom rozhodnutí súd prvého stupňa rozhodne o náhrade trov konania, vrátane trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvej O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.